

[Wilhelm]

nem. Det var en usmagelig og en højst betænkelig praksis, der dér var blevet introduceret. Det er blevet tilbagekaldt, og denne tilbagekaldelse støtter vi naturligvis.

Når jeg siger, at vi kan stemme for alle andre ændringsforslag, gælder det også hele buketten fra hr. Hagen Hagensen. Det er muligt, ja, jeg vil tro, det er sandsynligt, at vi har en noget anden argumentation herfor. Jeg går ud fra, at forslagsstillerne gerne vil dyrke illusionen om disse helt uafhængige domstole og om, at der sker en hel masse for retssikkerheden, hvis man kommer over i denne uafhængige instans. Den illusion deler vi ikke. Vi mener ikke, at der er denne uafhængighed, vi deler her fru Tove Jørgensens noget andet syn på den sag. Men det gør det alligevel ikke i vores øjne rigtigt, at den besluttende instans med hensyn til en tredjeinstansbevilling er regeringen. Det er betænkeligt ud over alle grænser, for det er givet, at regeringen meget ofte vil være i den situation, at den har al mulig grund til at ønske, at der ikke bliver en yderligere prøvelse. Uden at have de store illusioner om, at domstolsafgørelsen er aldeles neutral, for slet ikke at snakke om retfærdig eller objektiv, vil vi godt være med til denne markering af, at denne bevillingsret skal tages fra justitsministeriet. Vi er ikke overbevist om, at forslaget om højesteret er det lykkeligste, man kunne finde, og jeg kan på forhånd meddele, at i konsekvens af denne holdning vil vi da også ved tredje behandling – det her bliver sandsynligvis stemt ned – støtte det af hr. Bernhard Baunsgaard bebudede ændringsforslag om at gøre klageretten til den instans, der giver tredjeinstansbevillingen.

Med hensyn til vore egne ændringsforslag skal jeg for det første takke for den støtte, der er givet, og for interessen fra endnu flere og kun sige, at det jo især drejer sig om de ting, som Dansk Retspolitisk Forening har påvist. En enkelt af tingene i hvert fald er nu indgået i ministerens ændringsforslag, så det har vi naturligvis ikke taget op.

Det eneste, jeg vil sige en smule mere om, er ændringsforslaget om, at der protokolleres under sagen i landsretten. Vi er helt klar over, at ikke bare det ønske, men også de andre ting fra Dansk Retspolitisk Forening er kommenteret af ministeriet i bilag nr. 22. Men når vi kigger på de kommentarer, finder vi ikke, at der er svaret på det problem,

som Dansk Retspolitisk Forening har rejst f. eks. med hensyn til retssikkerheden og protokollering under domsforhandlingerne.

Ministeriet svarer her, at hertil kommer, at landsretten ved sit valg af fremgangsmåde ved referatoptagelse vil kunne tage hensyn til ønsker fra sagens parter. Det er selvfølgelig så rigtigt, som det er skrevet, ellers ville det nok ikke komme fra ministeriet, men det er jo også en meget formel betragtning. Vi har jo grimme eksempler på, at dette hensyn ikke bliver taget. Lad mig bare nævne en af de seneste, Denversagen, hvor advokaten jo klart og tydeligt havde bedt om, at der blev protokolleret undervejs, og hvor kritikken af præmisserne for dommen bagefter klart og tydeligt viser en tilsidesættelse af en masse af de ting, som ville være blevet protokolleret undervejs, hvis der var denne protokolleringsret, som vi foreslår i ændringsforslag nr. 4.

Jeg skal altså anbefale disse ændringsforslag og sige, at vi i øvrigt kan støtte det samlede lovforslag ved tredje behandling.

Justitsministeren (Nathalie Lind):

Jeg skal begynde med at udtrykke glæde over, at der om mange væsentlige ting i dette lovforslag er opnået enighed. Jeg vil også gerne takke udvalget for den måde, man har arbejdet på, og for den hurtige behandling, man har underkastet de ændringsforslag, vi har stillet fra ministeriets side.

Det er jo rigtigt, som hr. Hagen Hagensen var inde på, at i en sådan situation og med et lovforslag af denne karakter er det af uhyre vigtighed, at der kan opnås en bred tilslutning, og jeg synes, at man fra en lang række partiers side har vist megen forståelse for de synspunkter, vi har ført frem fra justitsministeriets side.

Jeg vil blandt ændringsforslagene især fremhæve forslaget om at forhøje underrettsgrænsen til 100.000 kr. i forbindelse med gennemførelsen af en såkaldt henvisningsregel. Jeg noterede mig hr. Wilhelms ord om, at man kunne gøre det på en helt anden måde, men jeg forstod jo, at der i hvert fald var tilslutning til den måde, det udformes på nu. Som det har været sagt fra flere ordføreres side har vi jo haft lejlighed til at drøfte det igennem på seminaret i februar måned i år, og jeg er glad for, at resultatet af dette semi-